

*Comment l'esprit agit sur la matière*

© Guy Trédaniel Éditeur, 2024. Romanian rights arranged  
by Cristina Prepelita Chiarasini, Literary Agent

Copyright © 2024 Editura For You

Toate drepturile asupra versiunii în limba română aparțin Editurii For You.  
Reproducerea integrală sau parțială, sub orice formă, a textului din această  
carte este posibilă numai cu acordul prealabil al Editurii For You.

Redactare: Iuliana Leonti

Design copertă: Răzvan Mera

Tehnoredactare: Stelian Bigan

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

SÉNANQUE, ANTOINE

**Cum acționează spiritul asupra materiei : psihokinezie și vindecări  
neexplicate** / Antoine Sénanque, Jocelin Morisson ; trad. din lb. franceză  
de Ana-Maria Datcu. - București : For You, 2025

Conține bibliografie

ISBN 978-606-639-778-0

I. Morisson, Jocelin

II. Datcu, Ana-Maria (trad.)

159.9

ANTOINE SÉNANQUE  
& JOCELIN MORISSON

**Cum acționează  
spiritul  
asupra materiei  
Psihokinezie și vindecări  
neexplicate**

Traducere din limba franceză  
de ANA-MARIA DATCU

## Mulțumiri

Autorii doresc să ți mulțumească în special lui Estelle Guerven, care i-a reunit pentru această carte.

Mulțumiri, de asemenea, Virginiei Hamelin și echipei de la editura Guy Trédaniel.

Antoine dorește să-i mulțumească în mod special Quilinei.

## Cuprins

**Prefață / 5**

**Introducere / Când spiritul dansează cu materia / 7**

### Partea I / PSIHOKINEZIA

#### **1. De la mese care se mișcă singure la îndoirea metalului / 21**

Mese rotitoare *versus* mese vorbitoare / 21

Levitația: când mintea își impune legile asupra materiei / 36

Îndoirea metalului: Franța în centrul atenției / 46

Un fenomen care continuă să sfideze știința / 54

#### **2. De la generatoare aleatorii la psihokinezie cuantică / 57**

Influențarea aleatoriului / 57

O conștiință globală? / 60

Un efect de conștientizare la toate scările / 64

#### **3. De la bio-psihokinezie la magnetism / 69**

Detectorul de emoții / 69

Apărarea celulelor / 74

Testează-ți puterea de vindecare / 81

Pentru recunoașterea magnetismului / 84

### Interludiu

René Peoc'h, experiențe de pionierat / 91

### Partea a II-a / VINDECAREA

**Introducere / Când spiritul vindecă trupul / 101**

#### **1. Corpul cu spirit / 109**

Efectul minții asupra corpului: biologia spirituală / 109

O să-mi placă... / 113

Meditația și numeroasele sale beneficii / 123

Visul medicinei cuantice / 129

**2. Vindecări neașteptate / 140**

Viziunea medicinei / 140

Vindecări neexplicate / 147

Vindecări induse / 152

Vindecarea după o experiență la limita morții / 159

**3. Vindecările miraculoase / 166**

Vindecări miraculoase cercetate de experți: Lourdes / 166

Vindecări miraculoase contestate: Mișcarea carismatică / 179

Sătui de miracole / 191

**Concluzie / 199**

**Bibliografie / 202**

**Mulțumiri / 204**

despre această aventură uimitoare. Dar există multe alte aventuri în parapsihologie care te vor uimi.

Cufundă-te în această lume, care nu are nimic tenebros în ea! Nu este vorba despre ceva extraordinar, ci despre ceva obișnuit, cotidian. Civilizația noastră actuală trebuie să devină mai spirituală și să se întoarcă la studiul serios al efectelor gândirii asupra materiei.

Raționaliștii, dușmani ai parapsihologiei, trebuie să-și revizuiască concepțiile. Ei nu pot pretinde că dețin monopolul asupra științei. Atunci când Universul a fost creat, materia a provenit în întregime din invizibil. Ea a fost apoi modulată și transformată în conformitate cu reguli, „legi fizice“, despre care nu știm mai nimic. Materia este complet necunoscută, perfect irațională. De unde provin aceste legi ale fizicii care dau ordine obligatorii întregii materii din Univers? Fizicienii noștri nu oferă niciun răspuns rațional.

Prin urmare, nu ar trebui să ne supunem sistematic criticilor fizicienilor raționaliști, care nu percep iraționalul în propriul lor domeniu.

Da, gândirea este capabilă să acționeze asupra materiei, chiar dacă acest lucru supără înțelegerea umană.

Problema majoră este prejudecata. Mulți oameni cad în această capcană. Citește cu ochi noi toate descoperirile relatate în paginile ce urmează. Este pur și simplu fascinant! Vei vedea imediat viața și oamenii într-o lumină diferită. Sunt convins că noile descoperiri în psihofizică și parapsihologie vor fi larg recunoscute.

RENÉ PEOC'H

## Introducere

### Când spiritul dansează cu materia

Carnetul de dans al spiritului datează din zorii timpurilor.

Materia, fie ea vie sau aparent inertă, a dansat întotdeauna cu spiritul. Pentru noi, acest dans a început odată cu trezirea umanității noastre. Perceperea unei dimensiuni spirituale a lumii este probabil cel mai caracteristic și mai vechi semn al conștienței noastre. În zorii istoriei lor, ființele umane au conferit spirit materiei și nu au conceput niciodată natura fără existența unui principiu spiritual care să o anime, comunicând întregului univers din jurul lor prețioasa sa favoare: sensul.

Șamanii dansau cu pământul și cu cerul, asigurând astfel echilibrul lumii vizibile prin dialogul cu lumea invizibilă. Lipsa de spirit era la originea tuturor nenorocirilor noastre, în special a bolilor care ne afectau. Un spirit păzitor ne asigura sănătatea. Când acesta ne părăsea, corpul era lăsat să se descurce singur, materie lipsită de apărare și expusă la tot felul de boli. În transa lui, șamanul făcea o călătorie în lumea subterană pentru a găsi spiritul tutelar îngropat și pentru a-l aduce înapoi la gazda sa ca să-i „reanimeze“ corpul bolnav. Prin urmare, bolile afectau corpurile fără suflet, care deveniseră materie de-spiritualizată susceptibilă de degradare.

Oamenii au simțit întotdeauna că spiritul îi protejează și, timp de mii de ani, au respectat această legătură spirituală înainte de a o rupe definitiv pentru a-i oferi materiei un nou partener, știința, care nu obișnuiește să își împărtășească descoperirile.

Lumea modernă a fost creată pe baza acestui divorț între materie și spirit. A fost nevoie de numai trei secole, timp în care progresul științific i-a promis omenirii un viitor care va fi stăpânit de inteligența sa, în care natura va fi cucerită, misterele îi vor fi risipite, în care creierul va domni peste o conștiință redusă la statutul de creație a neuronilor noștri, în care orice depășește sfera experienței științifice va fi negat sau batjocorit.

În trecut, atunci când nu înțelegeam un fenomen, nu îl numeam „inexplicabil“, ci „supranatural“. Lumea nu trăia în ignoranță, ci conștientizând forțe suprasensibile capabile să explice miracole și calamități. Universul era străbătut de minuni și blesteme, iar toată lumea simțea farmecele care însoțeau existența lor.

Începând cu secolul al XVII-lea, societățile noastre au început să se dezvrăjească. A fost secolul lui Galilei, care a readus Pământul la statutul de planetă ca oricare alta, Soarele furându-i locul în centrul Universului; secolul lui Pascal, care a meditat asupra vidului și infinitului; secolul lui Newton, care a descoperit o forță invizibilă care nu depinde de zei, ci de masa obiectelor și de distanța dintre ele, explicând mișcarea stelelor. Misterele s-au lămurit astfel, iar spiritele care le locuiau au dispărut odată cu ele. Imaginația și cunoașterea intuitivă au fost discreditate, credința și comunicarea cu invizibilul au fost asociate cu întunericul și ignoranța. Secolul Luminilor a continuat *despiritualizarea* lumii și exilarea spiritului în credință.

Totuși, în inima secolului al XVIII-lea, când omenirea și-a pus destinul în mâinile rațiunii și ale științei, fascinația pentru fenomenele inexplicabile a rămas intactă. Secolul Iluminismului rațional a fost și secolul Iluminismului misterios. Magia încă se învărtea în jurul descoperirilor științifice. Electricitatea a fost folosită pentru a-i trata pe pacienții abandonati de medicii lor, iar după băi în electricitate statică sau șocuri directe au fost raportate paralizii, orbire, demență și chiar învieri. Newton a căutat piatra filosofală până în ultimele momente ale vieții sale; Hahnemann, inventatorul homeopatiei, a apărut puterea tratamentelor imateriale; dogmatismul secolului al XIX-lea nu-și arătase încă ghearele.

Iluminismul ducea lumea în direcția raționalismului și a secularismului, dar în inima acestei mișcări s-au reunit elementele viitoare „metapsihologii“, redenumită ulterior „parapsihologie“. Experimentele stranii în care păreau să intre în joc forțe necunoscute au stârnit pasiuni și au reînviat ideea că fenomenele pot să depășească orizontul științei și să o sfideze.

În acele vremuri, ca și în ale noastre, ce așteptăm de la spirit? Să ne dea putere.

Puterea spiritului asupra materiei trebuie să fie fizică. Ea trebuie să fie văzută, simțită și măsurată. La asta ne așteptăm de la Dumnezeu când îi cerem să intervină în destinul nostru, dar în secolul al XVIII-lea Dumnezeu nu a mai fost la fel de disponibil ca înainte. Înainte de acest secol, efectul spiritului care „acționează“ era conceput, în esență, doar într-un context religios. În țările creștine, supranaturalul ținea de Dumnezeu sau de diavol.

Secolul al XVIII-lea a marcat începutul supranaturalului secular. Istoria sa începe cu un medic austriac ciudat, Franz Anton Mesmer (1734–1815). Tezele sale se bazau pe alchimia lui Paracelsus (1493–1541), care descoperise în puterea magneților o forță invizibilă capabilă nu numai să atragă fierul, ci și să extragă boala din corpul bolnav.

O anecdotă relatată de un celebru preot iezuit, Maximilien Hell, astronom la Curtea vieneză, avea să joace un rol decisiv în cariera lui Mesmer. În 1774, o femeie care suferea de dureri violente de stomac a venit la el. În maniera anumitor vindecători medievali, Hell a aplicat magneți pe zona dureroasă. Pacienta și-a revenit. Mesmer a fost impresionat și i-a cerut lui Hell să facă plăci magnetice pentru a încerca tratamentul pe propriii pacienți, ceea ce a și făcut cu mare succes. Puterea magnetismului mineral l-a fascinat și a fost convins că această forță naturală le putea fi transmisă aceluia care o manipulau. Magnetul îi dădea magnetizatorului puterea sa vindecătoare. Prin gesturi, atingeri, periaje și „pase“, el putea să exprime și să elibereze aceste forțe invizibile. Magnetismul mineral se transforma astfel în magnetism animal, „magnetism fără magnet“, capabil să atragă vindecările mai puternic decât filamentul de fier.<sup>1</sup>

Pentru Mesmer, aceste forțe presupun existența unui misterios fluid fizic invizibil ce umple întregul univers, scaldând toate ființele și stelele, legându-le între ele prin curenți care se propagă prin spațiu. Boala survine în urma proastei circulații a acestui fluid în corpul uman sau dintr-o distribuție

deficitară pe care magnetizatorul poate să o reordoneze. Vindecarea, care presupunea cel mai adesea declanșarea de convulsii sau crize nervoase, putea fi individuală sau colectivă, într-un „ciubăr“ plină cu apă magnetizată, unde pacienții așteptau la coadă să simtă efectul fizic promis de terapeut.

În 1775, Mesmer a fost chemat la München pentru a evalua misterioasele exorcisme ale părintelui Johann Joseph Gassner, personaj celebru în epocă pentru vindecările sale de boli pe care le atribuia influenței diavolului și de care își elibera victimele prin invocări (și poate prin atingeri voluptuoase ale anumitor pacienți). Crizele de convulsii eliberatoare anunțau fuga demonului. Universitatea dorea să afle dacă aceasta era într-adevăr o intervenție divină care ducea la vindecare. Mesmer s-a dedicat acestei întrebări și a obținut aceleași rezultate ca părintele Gassner, fără a recurge la credință.

Astfel, vindecarea a trecut de la miraculos la magnetic. Mesmer a afirmat că părintele Gassner nu este un șarlatan, ci că și-a vindecat pacienții prin magnetism animal fără să știe acest lucru. Preotul făcător de minuni era magnetizator fără s-o știe. Credința într-o putere celestă nu mai era astfel necesară. Omul poate acționa prin cunoștințele și darurile sale fără ajutorul lui Dumnezeu. Spiritul nu mai are nevoie de botez pentru a acționa. Fluidul laic al lui Mesmer desacralizează forțele spirituale și le separă de suflet.

O altă persoană va juca un rol decisiv în descoperirea puterilor spiritului. După ucenicia sa pe lângă maestrul Mesmer, Armand Marc Jacques de Chastenot, marchiz de Puységur (1751–1825), a folosit magnetismul animal pentru a-i trata pe cei apropiați și, la fel ca Mesmer, a declanșat un val de

<sup>1</sup> Antoine Bioy, Pascal-Henri Keller, *Hypnose clinique et principe d'analyse*, De Boeck, 2009.

„convulsii vindecătoare“. În 1784, într-o zi în care își magnetiza un valet de la fermă, a observat că acesta din urmă nu avea convulsii, ci intra într-o stare ciudată de „somm de vege“, în care manifesta clarvedere. „Somnambulul“ a anunțat că poate vedea în interiorul propriului corp și a descoperit o boală care pândește acolo. El a descris remediile de care are nevoie și a anunțat diferitele etape ale propriei vindecări.

Marchizul a devenit fascinat de acest pacient ciudat, care s-a dovedit capabil să diagnosticheze bolile altor persoane, să sugereze tratamente și să anunțe datele viitoarelor vindecări. El a descoperit că magnetismul poate conduce la o stare modificată de conștiință: fascinanta „luciditate magnetică“, o stare de transă care este un strămoș îndepărtat al hipnozei.<sup>1</sup>

Această primă formă de hipnoză nu avea prea multe de-a face cu hipnoza pe care o practicăm astăzi. Pacientul hipnotizat este, de fapt, magnetizat de un magnetizator care îl ghidează într-o stare modificată de conștiință. Somnambulismul magnetic îi permite să capete capacități extrasenzoriale, în special puteri clarvăzătoare. Fenomenele observate în legătură cu această „luciditate“ sunt numeroase: intervenții chirurgicale sub anestezie magnetică, capacitatea de a citi prin corpuri opace și diverse vindecări. În urma acestei descoperiri, numeroși medici au consultat în perechi, făcând echipă cu un asistent somnambul care le putea arăta localizarea unei tumori sau a organului bolnav de tratat.

Accesul la supranaturalul nonreligios a continuat să se dezvolte în inima secolului al XIX-lea, marcat de pozitivism

<sup>1</sup> Termenul „hipnoză“ va deveni noua denumire a somnului magnetic (James Braid, 1843).

și scientism. În 1857, publicarea cărții *Le Livre des Esprits*, a lui Allan Kardec, dictată, potrivit autorului, de către entități extraterestre ale căror mesaje comunicate somnambulilor magnetici el le-a transcris, a marcat nașterea religiei spiritiste, având ca principii esențiale supraviețuirea ființei (a sufletului) după moarte, reîncarnarea și posibilitatea dialogului cu defunctul.<sup>1</sup>

În spațiul parapsihic coexistau, așadar, două personaje: somnambulul și mediumul. Diferențele nu au fost întotdeauna clare, mai ales că, până la sfârșitul secolului, majoritatea mediumnilor (în special femei) erau foști somnambuli.<sup>2</sup> Cu toate acestea, putem observa conturarea unei frontiere, două moduri incompatibile de a concepe forțele spiritului. Pentru unii, acestea sunt fenomene „naturale“ care dovedesc capacitățile nesperate ale minții umane. Pentru alții, spiritiștii, aceste fenomene aparțin domeniului „supranatural“. Ele arată intervenția unor entități sau forțe din Lumea de Dincolo, a spiritelor sau morților.

Kardec făcea astfel diferența între somnambulul magnetic și adevăratul spiritist: „Somnambulul acționează sub influența propriului spirit; sufletul său este acela care, în momentele de emancipare, vede, aude, percepe, în afara limitelor simțurilor; el exprimă ceva extras din interiorul lui. [...] Mediumul, pe de altă parte, este instrumentul unei inteligențe străine; el este pasiv și ceea ce spune nu vine de la el. Pe scurt,

<sup>1</sup> Nicole Edelman, „Le spiritisme: dernier avatar du christianisme?“, <https://serd.hypotheses.org/files/2018/08/NicoleEdelman.pdf>.

<sup>2</sup> Nicole Edelman, „Spiritisme et politique“, *Revue d'histoire du XIX<sup>e</sup> siècle*, nr. 28, 2004, pp. 149-161.

somnambulul își exprimă propria gândire, iar mediumul o exprimă pe a altuia.<sup>1</sup>

Pentru o lungă perioadă de timp, granița dintre „meta-psihologia“ naturalistă și cea „supranaturală“ a fost permeabilă, până când s-a trecut treptat la o parapsihologie științifică în căutarea fenomenelor naturale necunoscute, din ce în ce mai puțin sensibile la mesajele din Lumea de Dincolo.

Spiritismul a jucat foarte probabil un rol catalizator în descoperirea inconștientului și în filosofia suspiciunii care a dominat gândirea secolului XX, repunând sub semnul întrebării ambiția umanistă care făcea din noi ființe transparente față de noi înșine și responsabile pentru acțiunile noastre. De fapt, fenomenele parapsihice au deschis „ușa pivniței“, locuită de forțe inconștiente pe care religia le atribuise diavolului, iar știința le relegase „noroiiului negru al ocultismului“<sup>2</sup>.

Miza este ideea că ceva necunoscut poate genera fenomenele. În secolul al XVIII-lea, se susținea despre cunoștințele noastre că se limitează la modul în care ne apar lucrurile prin intermediul simțurilor. Vederea unui obiect ne oferă doar un acces superficial și, prin urmare, incomplet la realitate. Trebuie să admitem că nu putem cunoaște lumea decât prin modul în care ne apare în spațiu și timp, care este singurul mod în care o putem percepe.

Parapsihologia pune însă la îndoială această limită impusă de simțuri. Puterile spiritului nu pot fi limitate de zidurile

<sup>1</sup> Allan Kardec, *Le Livre des médiums*, Leymarie, 1985, p. 208.

<sup>2</sup> Vezi celebrul dialog dintre Freud și Jung, în C.G. Jung, *Ma vie*, Folio, 1991.

percepțiilor noastre conștiente. Ele dezvăluie că în spatele fenomenelor poate exista ceva puternic care abolește spațiul și timpul, ceva care ne poate face să atingem realitatea lucrurilor, adevărul lor, integralitatea a ceea ce sunt. „Fluid“ pentru unii, spirit colectiv sau mort pentru alții, forță vitală ascunsă...

Parapsihologia, prin dezvăluirea unor capacități nesperate ale minții sau ale comunicării cu lumea cealaltă, reprezintă un pas înainte către necesitatea de a da o definiție mai completă conștienței noastre, cu care știința se va confrunta în cele din urmă.

Fizicianul britanic Oliver Lodge (1851–1940) a definit cu precizie limitele domeniului parapsihic: „Limitată atât de fizică, cât și de psihologie, această regiune intermediară între energie și viață, între spirit și materie este delimitată la nord de psihologie, la sud de fizică, la est de fiziologie, iar la vest de patologie și medicină.“<sup>1</sup>

În prezent, puterea spiritului continuă să ne fascineze. Știința nu mai este atât de ferm apărută împotriva fenomenelor misterioase. Comportamentul ciudat al particulelor cuantice rezonază uneori cu experimentele parapsihice. Sub influența școlii americane inițiate de Joseph Banks Rhine (1895–1980), șeful Laboratorului de Parapsihologie de la Universitatea Duke, parapsihologia a devenit tot mai experimentală, statistică și controlată. Aceste fenomene nu mai sunt apanajul exclusiv al mediumnilor sau persoanelor deosebit de înzestrate. Auzim mai puține despre mari mediumni sau

<sup>1</sup> Citat de Renaud Evrard în *Enquête sur 150 ans de parapsychologie*, Trajectoire, 2016, p. 109.